

GERÇEK

SÜPER GÜÇ

PELERİNSİZ

KAHRAMAN

YAŞAR BAYRAKTAR

RESİMLEYEN: EREN ERDOĞAN

İÇİNDEKİLER

BU BİR SÜPER KAHRAMAN HİKÂYESİ DEĞİLDİR / 7

BİLİNMEYEN BEYAZLIK / 15

MERAK BÜYÜYOR / 21

BAY KARAYEL'DEN BÜYÜK SÜRPRİZ / 31

YOKSA BAY KARAYEL İYİ BİRİ Mİ? / 41

BÜYÜK BEKLEYİŞ / 47

KARARI KİM VERECEK? / 51

KAR MUTLULUKTUR / 61

ORTALIK KARIŞIYOR / 69

BİR ŞEYLER YAPMAMIZ LAZIM / 81

BÜYÜK DÜŞMAN / 87

HER ŞEY NORMALE DÖNÜYOR / 99

GERÇEK SÜPER GÜÇ / 101

**BU BİR
SÜPER KAHRAMAN
HİKÂYESİ
DEĞİLDİR**

Yine başlıyoruz...

Sabah erkenden kalk, okula gel, akşama kadar birbirinden sıkıcı derslere gir ve bunlar yetmezmiş gibi bir de eve gidince ödevlerle ilgilen!

Ödevlerin bitince uyu ve sonra sabah kalkınca her şey yeniden başlasın...

Yine o sıkıcı derslerden birindeyim: Fen Bilimleri dersinde. Önümüzde minik minik borular var. Öğretmenimiz onlara "TÜP" diyor. Tüpün içine su ve tuz koyup kaynatıyoruz. Daha sonra susuz

şekilde kaynatıyoruz. Sonra öğretmenimiz yüksek sesle soruyor:

-Evet çocuklar, bu yaptığımız deneyden ne öğrendik?

Sınıftaki tüm öğrenciler hep bir ağızdan bağıracak yanıtlıyorlar:

-Tuz, suyun kaynama derecesini yükseltir!

Ben bağırmıyorum. Sadece ağzımı oynatıyorum ve anlaşılmaz bir şeyler söylüyorum. Hani bir şarkıya eşlik ederken sözlerini bilmediğin bir yer olursa garip sesler çıkarırsın ya, işte öyle.

Tam deney bitti derken, bu defa da birer parça buz veriyor öğretmenimiz. Bu kez buzun üzerine tuz atıyoruz. Bir de yoğurt olsa buz gibi tuzlu ayran yapardık! Ama yok. Sadece buz ve tuz var. Tuz atılınca, buz erimeye başlıyor ve öğretmenimiz yine büyük bir hevesle soruyor:

-Evet çocuklar, bu yaptığımız deneyden ne öğrendik?

Sınıftaki tüm çocuklar aynı hevesle cevap veriyor:

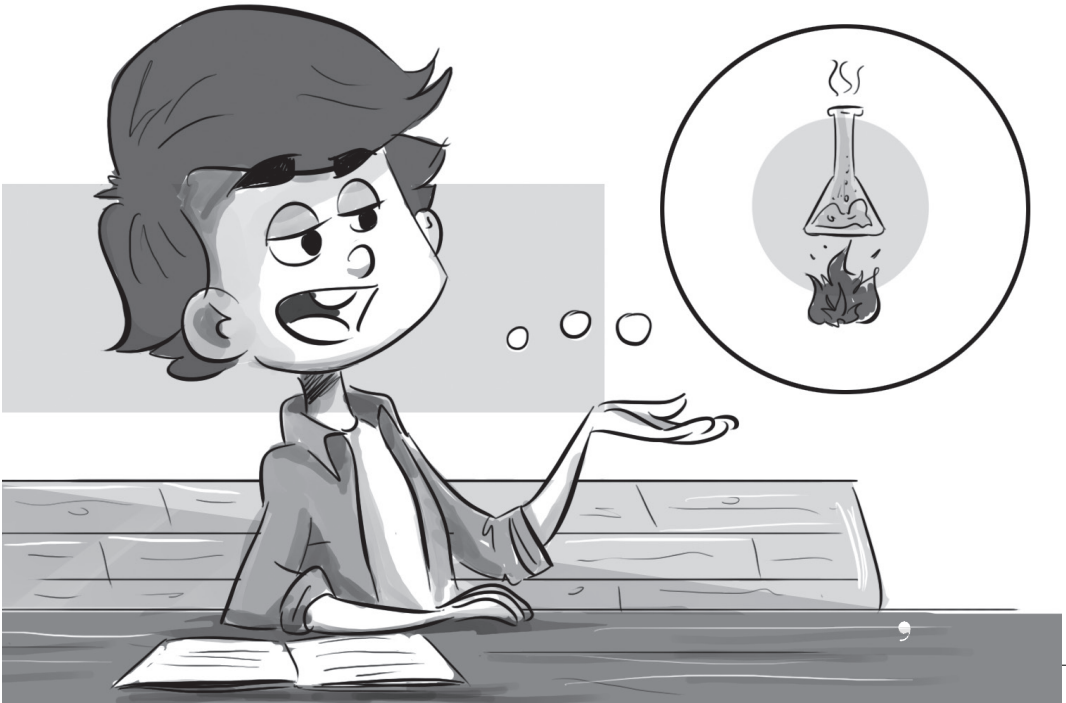
0 -Tuz, suyun donma derecesini düşürür! 0

Bense her zamanki gibiyim:

-Tuvzzz, svuuvn decereesiii üşürürrr!

Sonra zil çalıyor ve dersin sonuna geliyoruz. Çok sevdiğimiz teneffüs başlıyor ve her güzel şey gibi çabucak bitiyor. Keşke teneffüsler 40 dakika dersler 15 dakika olsaydı, diyerek bir sonraki dersin yolunu tutuyorum.

Kusura bakmayın, biraz dertli olduğum için hop diye konuya girdim. Daha kendimi bile tanıtmadım...

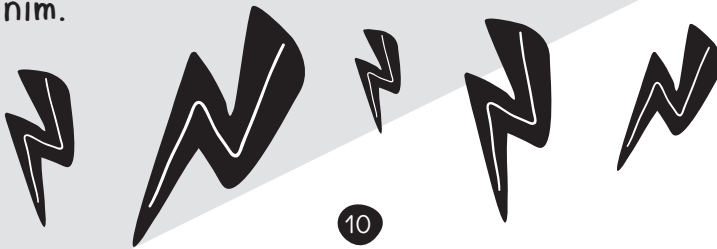

Benim adım **SÜPER KAHRAMAN**. Daha doğrusu adım **KAHRAMAN** soyadım **SÜPER**.

Aslında hayatımdaki hiçbir şey az önce anlattığım gibi sıradan değil. Ben Terasys kasabasında yaşıyorum. Hemen haritaya koşup kasabamızı bulmaya çalışmayın, çünkü sizin haritalarda bizim kasabamızı göremezsiniz. Bu kasabanın nerede olduğunu siz hiç bilemezsiniz. Kasabamız dışarıdan bakınca her ne kadar sizin yaşadığınız yerlere benzese de görüntü sizi aldatmasın.

Sizin yaşadığınız yerden oldukça uzak bir kasabada yaşıyorum. Üstelik bu kasabanın tek özelliği çok uzakta olması da değil. Bu kasabanın asıl özelliği, içinde yaşayan herkesin özel güçlere sahip olması.

Evet, burası bir **SÜPER KAHRAMAN KASABASI** ve burada yaşayan neredeyse herkesin sizlerden çok farklı özellikleri ve çok özel güçleri var. Neredeyse herkesin diyorum, çünkü bu kasabada sadece bir kişinin özel güçleri yok: Benim.

Ben de sizler gibi sıradan bir insanım anlayacağınız. Ne uçabiliyorum, ne görünmez olabiliyorum, ne de gözlerimden ateş çıkartabiliyorum. Aynı sizler gibi okula yürüyerek gidip gelmek zorundayım ben de...

Kasabamızda olduğu gibi ailemdeki herkesin de özel güçleri var. Mesela babam: O, sizin dünyanızdaki en güçlü insandan bile onlarca kat güçlüdür. Hatta dünyanızdaki aslan, ayı ve fil gibi gücüyle tanınan hayvanlardan bile güçlüdür. Tek bir parmağıyla koca bir arabayı kaldırabilirken attığı küçük bir taşla gökyüzündeki bir uçağı bile düşürebilir!

Mesela annem: Bana göre annemin en büyük özel gücü çok iyi yemek yapması, ama görünmezlik konusunda da yemekleri kadar başarılıdır. Annem dakikalarca görünmez olarak kalabilir. Üstelik görünmezliğin yanı sıra sıçramada da ustadır. Evimizin önündeki bahçeden arka tarafa geçmek istediğinde evin etrafından dolanmayıp kolaylıkla üzerinden atlayabilir.